

(id. I, 163); 1178: *Sentith* (id. III, p. 270); 1282: *La Sentiu* (Hinojosa, *Reg. Señ. Cat.*, p. 354); 1359: id. (*CoDoACA* XII, 12).

2) *La Sentiu*, poble 6 k. a l'E. de Balaguer, vora el riu Sió, amb mun. abans agre. al de Bellcaire. *Pron.*: *la sentiu*, oït allí mateix, a Montgai i a Mollerussa (Casac. 1920); i en l'enq. que hi vaig fer el 1964 (XLVI, 48-52).

MENCIONS ANT. 1139: «Ermengaudus --- comes Urgelli --- donamus --- alaudium, in finibus Marchiarum, in Campo Mascanç[h]ani, contra civitatem Balagarii, unam turrim --- q. vocamus *Belchaire* --- afr. Or., --- in termino de *Terroz* --- a parte Occ. ipsam turrim destructam q. voc. *Fanneca*,¹ et deinde vadit a parte Aquilonis, in terminum de *Centit* usque in seram, et in estrada qui inde pergit usque ad Balagarii, dels perg. orig., en els docs. de Poblet espoliats per l'*Arch. Hist.* de Madrid (Font Rius, *C. d. p.*, § 56.17); c. 1180, c. de p. de Bellcaire, «afr. Occid. in term. de *Sentiz*, ab Aquil. te. de Flix et de Puguç et de Montgai» (id., § 168.2f.); 1259: *Ça Sentiu*, donació a St. Salvador d'*Isot*, avalada per la comandatriu G. de Paracolls (MiretS., *Templ.*, p. 211); 1259: R. de *Sa Sentil* (CCandi, *Mi. Hi. Ca. II*, 497); 1295: *Ça Sentiu* (doc. 25 de Camarasa, CCandi, *Mi. Hi. Ca. II*, 180); 1301, en reg. (Sanahuja, *Ci. de Balaguer*, p. 192); 1359: *La Sentiu* (*CoDoACA* XII, 23).

3) (o 3 i ?). No sé si totes aquestes cites es refereixen a un sol lloc o a més: potser almenys dos, però en tot cas llunyans del (2), amb el qual els confon Font i Rius. El Coll de *les Sentius*, en el Priorat, és 0h10 abans d'arribar a Porrera, venint de Falset (1h40 lluny), i d'allí baixa el Barranc de *Les Sentius* (Iglésies-Santas., *Guiés II*, 102, 103, 108). **MENCIONS ANT.** 1168, semblaria ser prop d'*Ulldemolins* (que és uns 20 k. dret al N. d'això), però es tracta d'un doc. on es dona a poblar un lloc desert entorn de Falset, assenyalant-li afrs. que abraçen una ampla extensió: «Or.: aquas de *Pradels* apud parte *Falceth*, Mer.: de *Marza* in rivo de *Falceth*; Occ. in *Carcea*, circiui in rivo qui decendit de *Siurana* et vadit usque --- in rivo de *Oculo de Molinis*, sive illa roca super *Sentid* --- excurrunt aque de *la Sentid*, usque in torrente de *la Sentid*, sive serra de Baboix» (Font Rius, § 133).

En fi, *La Sentix* figura en el Capbreu d'Entença, c. l'a. 1340, entre els llocs dependents de Tivissa, f° 6v, poble que és més de 15 k. lluny al SO. del dit coll de Porrera. En el doc. de 1169, semblaria tractar-se d'algun penyal de cap al Montsant, per tant és difícil però no impossible que coincideixi amb el pròxim a Falset i Porrera. Però el de Tivissa, deu ser diferent. És més fàcil que el de Tivissa vagi a parar a la platja de *La Sentiu*, que els pescadors i mariners de L'Ametlla i L'Hospitalet coneixen bé, entre L'Hospitalet i Cala d'Oques (M. T. Montanya, *Noms Sot. Sitges-Ràpita*, vol. II, 408).

5) *El Santiu*, pda. valenciana del te. de Bèlgida, al 60

peu del *Benicadell* (XXXII, 133): és país de substrat radicalment mossàrab, com els (6) i (7) que presenten el tractament fonètic de -CE propi del mossàrab, però en el (5) -iç haurà estat canviat en -iu pels repobladors catalans.

6) Font de *sentitç*, te. Olocou de Carraixet (XXX, 99).

7) Cases de *Santiç*, veïnat d'Ènguera, situat a la partió amb la Font de la Figuera (XXXII, 95).

ETIM. Ll. SENTIX, -ICIS 'esbarzer' en Isidor de Sevilla (xvii, vii, 59), i 'arç' en el pseudo-Apuleu (*Herbarium*, 87) (S. VI); així mateix en moltes gloses arcaïques, traduït «*rubus*» etc. (CGL III, 577.24, 565.50, 241.21; VII, 215, 257).

Ha deixat poc rastre romànic, però més en Top. hispànica: 1279: «campo --- o diçen la Corona de *Val-sentiç*», p. jud. Barbastre, te. Huerta de Vero (Nav. Tomás, *Doc. Ling. Ar.*, 46.14); *Assentiz* freguesia prop de Tomar, distr. Santarem.

DERIV. SENTICARIUM 'matisser d'arbustos espinosos' ha donat en fonètica moss. arabitzada *sentikär*: d'on *Sendiquer*, pda. munt. de Xixona, oït per J. G. M. 1935, i per mi (xxxv, 83.8).

L'adj. SENTICOSUS 'invadit per esbarzers', fem. -OSA. 1) *Santigóza*, collada de ~, a la vall de Prats de Molló, dalt de St. Salvador i damunt de Can Pei, en la carena entre la *Parçigola* i el *Brescany* (xxiv, 40).

2) *Coll de Sentigosa* (*santigóza*), per on passa, dels aiguavessos del Ter als de la Garrotxa, la crtra. provinent de St. Joan Ab., 1929 (exc. 162). **MENCIONS ANT.** 908: ipsa *Santigosa* (seguit de Ridaura) (*Hist. Lgd.* II); 914: villare *Sintigosa* (Monsalv. xv, 77-80).

993, en el test. del Comte Borrell de Bna., sembla ser un lloc (3) diferent del (2), potser a La Selva, puix que va citat junt amb *Amer* i un *Lauro* que deu ser cap a Lloret Salvatge (crec recordar un mas *El Llor*, prop de St. Martí de Llémèna): «--- alaude de *Securunio* et de ipso *Lauro* et de ipsos *Pujolos* et ipsas vineas de *Sentegosa*» (*MarcaH.*, 945, 26).

4) En el te. d'Estamariu (Urgellet): a. 1518: la Coma de *Xantagosa* i Qual de *Xantagosa* (*Spill de Cbò.*, 98v7 i 98r7).

A l'Alt Aragó: *La Jantigosa*, agre. de Morillo de Monclús, p. jud. de Boltaña. *Sandikósa*, pda. munt. prop de Sallent de Gállego (Kuhn., *RLiR* XI, 230; Elcock, 1.ª *Reu. Top. Pir.*, 88). *Sentigosa* agre. d'El Barco de Valdeorras, prov. Ourense, ja prop del trifini amb Lugo i Lleó.

¹ àr. *ḥaniq* 'escanyat', 'ofegat'.

Sentiu, V. S- (misc. moss.) *Sentius*, V. *La Sentiu*

SENTMENAT, i el nom de sant Menat, amb les seves variants i homòlegs

El poble ben conegut del Vallès, uns 8 k. NNE. de Sabadell.

PRON.: *səmmanát* a Castellar, i alguns *sammánát*,